

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Patrocinium Defvntorvm

Hautin, Jacques
Leodii, M.DC.LXV.

Sepeliendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79679](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79679)

vidis instar Psal. 4. *dormient, & requiescent.*

498.
Iis excipi-
endi.

Vos ergo ô Christiani, quod Deus per Moysen præcipit Hebræis Deut. 10. *amate peregrinos illos: quodque Jobus fecisse se memorat, dum cap. 31. dicit. Foris non mansit peregrinus, ostium meum viatori patuit.* sive ut ex Hebræo, Septuaginta, & Vatablo verti potest, *Ostia mea omni viatori patuerunt,* & vos piis manibus in commune præstare. Hanc enim hospitalitatis rationem ab Abrahamo Jobus, dignissima ejus soboles, didicerat: & vos discere debetis. Sic namque de Abrahamo l. 1. c. 5. Ambrosius. *Præsto est adveniantibus, & itinera explorat, & adest non quarentibus, & rapit prætergredientes.* Quid recentia memorem? Romæ, Hospitium SS. Trinitatis prope pontem, qui Sixti dicitur, quandoque Jubilæi tempore unâ nocte numeravit hospites quindecies mille, & si rationes totius anni subducas, invenies hospitii exceptos fuisse quingentes mille. Item Romæ est Hospitium pauperum Sacerdotum peregrinorum, in quo Collegium quoque est hominum ad propagandam in universo terrarum orbe fidem se parantium, & Congregationi Eminentiss. DD. Cardinalium à Gregorio XV. commissum. Sunt & plurima nationum Xenodochia, & hospitia, Teutonum, Hispanorum, Lusitanorum, Ungarorum, Bohemorum, Suecorum, Vandalorum, Gothorum, Scotorum, Longobardorum, Polonorum, Britannorum, & alia. Ut quispiam non falsò dixerit.

*Hospitibus mater, natis urbs Roma noverca,
plena dat externis ubera, sicca sub.*

Vide Theodorum Amydenum de pietate Romana P. 1. cap. 1. Quod si vivis excipiendis tot Xenodochia in unicâ urbe constructa sunt, mortuis haud paulò egentioribus, cum multò faciliùs exstrui possint, exstruenda. Semper enim hospitalitas propria hominum, & pars humanitatis habita fuit, & contra inhospitales, crudeles, ac feri pro iisdem accepti. Notus est Busris, quem Pineda eundem censet cum Pharaone, qui omnes Hebræorum in Ægypto peregrinorum masculos recens natos tempore Moysis in Nilo submergi jussit

*Quis namque Euristhea durum,
Aut illaudati nescit Busris adis arai? Georg. 3.*

Notus Faunus Rex, ac Mercurii filius, qui Plutarcho teste in Paralellis Patri hospites immolare solitus erat. Phalaris item Agrigentorum tyrannus, qui hospites torquere consueverat: & quicumque demum hospites finibus suis pellere soliti

sunt, propter efferatam inhumanitatem communi omnium mortalium execratione digni censentur: quale igitur erit pios manes corde suo excludere, in tanta hospitii tam facilis necessitudine? Quamobrem quisquis humanus, imò, quisquis homo, nedum Christianus, videri voles, hanc laudatissimam hospitalitatem exerce: & parem, imò majorem, ab eis humanitatem exspecta.

Sepelendi.

DENIQUE iis etiam sepulchrum parandum est. Est enim hoc postremum misericordiæ opus: nequidquam reclamantibus hæreticis, quos sacræ litteræ evidenter confutant. Tum quia & Galaditas collaudat Rex Hebronis David ob sepultum Saulem: & à frequenti mortuorum sepultura Tobiam Seniore Raphael Archangelus commendat, & ipse Christus Magdalenam corpus suum in sepulturam ungentem, contra principem hæreticorum Judam defendit. Et ratio eisdem convincit, sive quòd animæ adhuc in se, & in hominum memoria viventi, miseræ genus est corpus suum jacere insepultum, ut ex omnium Gentium non barbararum sensu ac moribus compertum est; sive quòd Vaticanis Prophetarum, & legibus Cæsareis ac Regiis jactura sepulchri in poenam criminorum statuitur, & à reis inter maximas censetur. Porrò non corporatù pecto sepulchrum, quod corporibus defunctorum debetur: sed spirituale, quippe quod animis. Etenim & animæ eorum mortuæ sunt non Deo, ut anima divitis Epulonis, quæ propterea *sepulta est in inferno*; sed peccato, cui vivere amplius nequeunt. Itaque si de mortalibus verè dixit Paulus col. 3. *Mortui enim estis, & vita vestra abscondita est cum Christo in Deo,* jure potiori de piis manibus dicendum est.

At ubi, & quale sepulchrum iis parandum? Enimvero cum, ut sæpiùs dicere oportuit, Numinis filii sint, ipsique Cœli Reges, idque jure inviolabili, magnificentissimum esse necesse est. Sic enim Ægyptii Reges, & Arabum Principes pyramidalis sepulchro condebantur, constante ex Arabicis lapidibus, ut scribit Plinius l. 36. c. 12. & corpore priùs Arabicis liquoribus medicato. At Salomon Davidis Patris mausolæo multam vim auri, Theodora autem Honorii Imperatoris conjux, plurimas ac pretiosissimas gemmas suo inferri jussit, quæ non ita pridem Romæ, ad ejus cadaver repertæ sunt. Igitur piorum manium

499.
Sepulchri
parandum
etiam piis
manibus.

500.
Magnifi-
cum scilicet
cor
Christi.

manium sepulchrum, & magnificentum, & locuples inveniendum est. Neque verò est, cur diu queratur. En ecce cor suum exponit Christus, animarum Redemptor, idemque Custos. Huic ergo altè infodiendæ illæ, huic inhumandæ, huic, inquam, commendandæ. Est enim cor illud, illud sepulchrum magnificentissimum juxta & opulentissimum; quippe in eo latent omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei. Est etiam myrrhâ primâ, & aliis refertum aromatis. Est & pyramidale, versus cœlum tendens, ut animas cœlo inferat. Si manum moves ad sepeliendum, suam adhibebit Deus, qui carissimas sibi & ipse illic locare gaudebit, ubi & olim Moysen sepelivit. Tu quoque sepeliendo namiam canta, & funebri laudatione, seu oratione eam prosequere; ego tumulo titulum hunc inscribo.

Hic jacent

*In corde divini Sponsi, Sponsa:
Vbi melius?*

*Vruntur tamen heu! purgantibus
flammis. Quia vitæ sordes Salva-
toris aquis cum gaudio eluere ne-
glexerunt.*

Quid luctuosius?

*Ast etiam cœlo exulant Regina
cœli: Moritura si mori possent,
expectatione nuptiarum Agni:
Quâ tamen solâ vivunt.*

Quid miserabilius?

*Tu ergo, ô Viator, benè illis pre-
care, vitam animis cœlestem, &
Sponso solatium paries & quie-
tem*

Quid jucundius? Quid illustrius?

501. Interea humationi tam sanctæ, tam ex-
petitæ totus insiste: Sic tu in corde JESU
Hinc inhu- mationi in- cumben- dum.
vives, & vives ipsius spiritu ac vitâ. Et
verò si Tobias etiam propositâ morte ab
officio sepeliendi mortuos non desistebat:
si relicto prandio, missisque cæteris, eos
queritabat: Si Romæ celebris est Sodalitas
Pietatis; quæ quos per urbem defun-
ctos, aut Tiberi mersos comperit, sacro
loco condi curat, non sine honestis exequiis:
adeo ut nec imbres hyberni, nec

æstivi calores, pium institutum funus pro-
sequendi, vel in minimo remorentur: Si
Bethuniæ in Arthesia, itemque Benurici,
pago juxta Bethuniam, Sodales charitatis
(sic enim vocantur) etiam peste con-
fectos ex instituto sepulturæ mandant: te-
metipsum testor, quisquis hæc legis, an fas
est nostros hosce mortuos tam facili, tamque
amabili sepulturâ privare? non est profecto.
Ergo huic sancto pietatis officio vacemus,
Christo, inquam, commendemus pios
manes ex animo, nec semel, nec bis, sed
quotidie, sed sæpius per diem, perque no-
ctem, dum expergiscimur, memores utri-
que quietis nostræ, ac illorum, & discrimi-
nis lecti utrorumque, eos in Christi visce-
ceribus voto ac prece collocare studeamus:
Et erit sepulchrum eorum non glo-
riosum modò, sed & illis jucundissimum.

EPILOGUS.

*Quod sit piis manibus, sit
Christo.*

POSTREMO quemadmodum paræ-
nesis ad caritatem in pios manes, sic
etiam hæc ad miserationem illorum non
parum confirmatur ex eo, quòd Christus
ea sibi facta faciendaque asserat, quæ pau-
perum gratiâ facta fuerint. Extat enim
illius hoc effatum maximi ponderis:
Quod uni ex his minimis meis fecistis, mi-
hi fecistis. Adeo ut si quod ex universis
misericordiæ operibus, miseris ac paupe-
ribus reddatur, aut non reddatur, Christo
reddatur, aut non reddatur. Quam rem
fortiter, ut solet, Salvianus urget l. 4. ad
Eccl. Cath: Omnis enim, inquit, egestuo-
sus pro se tantum, & in se eget: solus tan-
tummodo Christus, qui in omnium paupe-
rum universitate mendicet? Et cum hæc
ita sint, quid ais, ô homo, qui Christianum
te esse dicis, cum Christum egere videas, &
facultates tuas in quibuscumque non indi-
gentibus derelinquas? Christus pauper est,
tu opes divitum cumulas; Christus esurit,
& tu delicias affluentibus paras; Christus
etiam aquam sibi deesse queritur, & à te
apothecæ ebriosorum vino replentur; Chri-
stus rerum omnium egestate conficitur, &
à te luxuriosis copia congregantur; Christus
tibi, & pro muneribus à te datis, præmia
sempiterna promittit, & tu nihil presta-
turis cuncta largiris; Christus tibi pro bo-
nis bona immortalia, & pro malis mala
æterna proponit, & tu nec bonis celesti-
bus flecteris, nec malis perennibus commo-
veris.